

א) שמתו כבן, ב) ויעין כש"ל, ג) גיר כש"ל דגמלת וזכרה למד וגדיש דמד, ד) כש"ל.

תורה אור השלם 1. כי יבצר איש שדה או ברום ושלח את בעירו ובער בשדה אחר חרובה שעתה ומיטב פרמו ישלם: שמת כב ד

הגהות הב"ח

א) ש"ש ד"ה הכי וכו' והיו צנומן מי לא מחיב: ב) ד"ה ה"ג וכו' ובס"ד דגמלת חרובה החד וגדיש דמד: ג) ד"ה גדיש וכו' אמאי משלם האי חרבה סן הול:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה דתם דלותו בו ולא תיבא משונה. עין כהנא"ש צפק"ק סי' ג': תוס' ד"ה וליחייב בו האי ליטמא בו ונראה ככאן לדרוק. עי' לקמן דף מ ע"ב מ"ח"א אמאי פטור: ד"ה דלפחות בו דמחייב בלקיחה לחוד. עי' לעיל דף כ ע"א מוספות ד"ה מתגבל:

הגהות הגר"א

א) גמ' אלף נאמן בו. ג' רמ"ק ומבי"ט פסקים שחוק מתי' ראשון כנין חליו הוא ומפרשים לחיוב חליו הוא משום ממונו (ועבדגרא"ט סי' מ"ח ס"ק ג'):

מוסף רש"י

בנוקי ממונו. שהיו ממונו, דכתיב כי תלא אש דמשמע מעממה: לנוקי גופו. דקרי ליה מצעיר: הכי משכחה לה. אילו אדם זורק חץ והיוק צטמון (ב) לא מיחייב צנוק הא קיימא לן בהאי פירקין (דף כו:) פלע תחת פלע (שמות כב) לחייב את השוגג כמויד ראונו. לישנא אחרינא האי חן לעולם צטמון הוא נכנס ומזיק ולא שמעתי: וניהא ליה. ומשני לה הכי: ונפלה גדר. של חזר: שלא מהמס דליקא. דלי מחמת דליקא חזיו הס: דכלו לו חזיו. שצטעא שהדליק האש דהיינו זריקת חץ לא היה ראוי להזיק בחצר אחרת: איש ליה נמי משום ממונו. והיכא דליכא לחיוביה משום חזיו ואיכא לחיוביה משום ממונו מחייבין ליה להכך לענין גלוי אע"ג דכלו לו חזיו חייב משום ממונו: ובגון שהיה לו לגודרה. צטרס תעבור הדליקה סס היה לו שהות ויכול לגודרה: ולא גדרה. דאע"ג דליכא לחיוביה אהבוער ראשון מתחייב על סס סופו של שומר גחלתו לגדור צפניה: שורה הוא ולא טפה צפניה. הרי זה ככונש שורה וליר וכל נעל צפניה ואלא והיוק: ווי מאחר דמאן דאיס ליה משום חזיו איס ליה נמי משום ממונו מאי צנייהו. היכא דגחלת שלו היתה מאי איכא צין ר' יוחנן דמחייב ליה משום חרמי לר"ל דלא מחייב ליה אלף משום חדל דהא על כרחי היכא דגחלת שלו נמי פליגי דהא

אמנן לעיל [כב] לרבי יוחנן אש משום חזיו אלמא באש נמי פליגי היכא דגחלת שלו בשלמא עד השתא דשמעינן משום חזיו דוקא ולא משום ממונו וכדאמרת ממונו חזית זיה משאש הא לית זיה משאש איכא צנייהו היכא דחתימה ממונו ולתימה חזיו כי הך דנפלה גדר דכלו לו חזיו דלמ"ד משום חזיו דוקא פטור אלב השתא דלמרייהו חייב מאי צנייהו: לחייבו צד' דברים. למ"ד משום חזיו נמי מחייבין ליה חס שיקי' אש ד' אדם חייב בצרבעה דברים נוק וצער ריפוי ושבט אלב בנשק לא דלמרינן צפיהי פירקין [כג] אינו חייב על הבזשת ע"ג שהיא מתכוין אבל ד' דברים חייב דפשעיה היא דהוא ליה לאסוקי אדעתימה שהרות מוליקתה וכדאמרינן צפיהי פירקין [סג] נפל מן הגג צרוח מנזיה חייב צד' דברים ופטור על הבזשת למ"ד משום ממונו פטור. והוא הדין נמי דאיכא צנייהו כל הני דלעיל [כג] כלב וגמל דלמ"ד משום חזיו חייב דהא ממונו אע"ג דלאו חזיו וחזיו אע"ג דלאו ממונו אית ליה ולמאן דלית ליה חזיו פטור אא"כ מסכסכת כדאוקימנא לעיל [סג] והאי דנקט ד' דברים משום דחלילו היכא דגחלת שלו משמע לו דיש חילוק בצדיהם ועוד דמילתא דשכיח הוא. גמל המורה שמעתי א' אלב לשון ראשון נראה לי: מאן חייב בעל הכלב. אמתימתין מהדר דקתני על הגדיש משלם חזיו נוק: ה"ג וליחייב נמי בעל גחלתו. דהא צין מר וצין מר משום ממונו אית ליה להכך לר' יוחנן דאמר לעיל [סג] על הגדיש משלם חזיו נוק דלרותה הן שלם בעל גחלתו חזי האחר דהא ממונו הוא וריש לקיש דאמר על הגדיש כולו הוי פטור לשלם בעל גחלתו כוליה וקס"ד דגחלתו (ב) דהו וחזרה וגדיש דהו: צפיהי גחלתו. שנעל דלתות ציתו יפה ואונס הוא: וזא אומרת. מדחייב לבעל כלב אחררה נוק שלם אלמא לאו שיעוי הוא זה שחטר את הדלת: דפסס דלתוס חסרות הן אלל הכלב. * ולא תימא משונה הוא ופלגא נוקא משלם: בגדיש דעלמא. אמאי משלם (א) חזרה הא סן הוא ובעינן שדה אחר דניזוק וליכא: כפשוטו. דמדקא משלם חזרה: דפי פרוטו. של מזיק האוכלת בחצר הניזק: כחצר

הראוי לה ומהיהא דאלה מזידי הרחצה וממוך החנות ועוד אותם שנעל חררה דייק מינה השתא ועוד מאי קאמר מאי צנייהו ומתן דלמ"ד לא מנאי למפשט ולא מהיהא דנטל חזרה משום דקס"ד דאס לקחה הצהמה פירות בחצר הניזוק ואלהה בצרות הרבים (א) נאן בחצר המזיק חייב * דמחייבין בלקיחה לחודא וכן הסבא נטה דכיון דפסע בלקיחה מה לנו באכילה והא דממעטינן משדה אחר רשות הרבים היינו לקיחה וקמבעיה ליה בגון אס הושיע פירות צפי פרה חש"ו ועכו"ם דלאו צניי משלומין נייהו ובגון שהצהמה לא היתה יכולה ליקח אס לא שהושיע לה ואי כחצר הניזוק דמי חייב בעל הפרה ופי כחצר המזיק דמי פטור כיון שנתנו אחר לתוך פיה הוא דקאמר תפשוט לאו ממתי' אלף מסוקיא דשמעתי' דאוקמה אכלה בגדיש דבעל החזרה שמע מינה דבעו לקיחה ואלילה בחצר [הניזק] אף על פי שאין טעם בצדד זה מה צורך באכילה אלף דגזירת הכתוב הוא ותפשוט כשנתן אחר לתוך פיה דחייב דכחצר הניזוק דמאי דאי כחצר המזיק דמאי ומאי אמר ליה מאי צנייהו ומאי צנייהו דמי חז"ל מאי צנייהו דמי חז"ל מאי צנייהו דמי חז"ל

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

כג.

עין משפט
ג' ר מצוה

צמון באש דפטר רחמנא היכי משכחה לה. פי' בשלמא למ"ד אשו משום ממונו אין תימה דפטור טמוני ואע"ג דכלב נוקי ממונו כמו קרן סן ורגל חייב טמוני צממון מנינו חילוקים צקרו סן ורגל להלכותיהן אלל צאדם המזיק לא חלק הכתוב דכתיב פלע תחת

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פלע ודרשינן צנוק פירקין (דף כו:): לחייב על השוגג כמויד ואונס כרלון לפיקן אין סבא לדרוש אשו משום חזיו: מאי צנייהו. הוה מנאי למימר איכא צנייהו כל הני דלעיל כלב שנעל חזרה ואנחי אנוחי בגדיש לרבי יוחנן משלם על שאר הגדיש חזיו נוק ור"ל על שאר הגדיש פטור ולרבי יוחנן אפילו לא הכית צנופו של עבד קס ליה בצדדה מיניה וטמוני היכא שלל כלו חזיו חייב לרבי יוחנן: ולר"ח חייב בעל הגחלת. פירוש גס בעל הגחלת ולא שיפטר בעל הכלב לגמרי כפ"ל (דף כב. ד"ה ופי) גצי חנוני אמאי חייב ועוד אי בשלם שומר גחלתו ומפטר בעל הכלב אמאי קאמר (לעיל יט:): מתני' צאדייה אדויי דרב הונא הוה צמלמא ציתמר לימא לרבי זעב קאי אמתני' קשרי אדם חייב הקושר י"ש ובעל התרנגול פטור כמו הכא דפטור בעל הכלב אלא ודאי בשלם שומר גחלתו חייב נמי בעל הכלב ולכן לא מיטוקמא דרב הונא אמתני' דקשרי אדם חייב משמע דחייב הכל הקושר ובעל התרנגול ועד לרהחייב כמו כן:

רבינו חננאל

בנוקי ממונו, כי תלא אש דמשמע מעממה: לנוקי גופו. דקרי ליה מצעיר: הכי משכחה לה. אילו אדם זורק חץ והיוק צטמון (ב) לא מיחייב צנוק הא קיימא לן בהאי פירקין (דף כו:) פלע תחת פלע (שמות כב) לחייב את השוגג כמויד ראונו. לישנא אחרינא האי חן לעולם צטמון הוא נכנס ומזיק ולא שמעתי: וניהא ליה. ומשני לה הכי: ונפלה גדר. של חזר: שלא מהמס דליקא. דלי מחמת דליקא חזיו הס: דכלו לו חזיו. שצטעא שהדליק האש דהיינו זריקת חץ לא היה ראוי להזיק בחצר אחרת: איש ליה נמי משום ממונו. והיכא דליכא לחיוביה משום חזיו ואיכא לחיוביה משום ממונו מחייבין ליה להכך לענין גלוי אע"ג דכלו לו חזיו חייב משום ממונו: ובגון שהיה לו לגודרה. צטרס תעבור הדליקה סס היה לו שהות ויכול לגודרה: ולא גדרה. דאע"ג דליכא לחיוביה אהבוער ראשון מתחייב על סס סופו של שומר גחלתו לגדור צפניה: שורה הוא ולא טפה צפניה. הרי זה ככונש שורה וליר וכל נעל צפניה ואלא והיוק: ווי מאחר דמאן דאיס ליה משום חזיו איס ליה נמי משום ממונו מאי צנייהו. היכא דגחלת שלו היתה מאי איכא צין ר' יוחנן דמחייב ליה משום חרמי לר"ל דלא מחייב ליה אלף משום חדל דהא על כרחי היכא דגחלת שלו נמי פליגי דהא

ולר"ח חייב בעל הגחלת

האי ליטמא בו ונראה ככאן לדרוק. עי' לקמן דף מ ע"ב מ"ח"א אמאי פטור: ד"ה דלפחות בו דמחייב בלקיחה לחוד. עי' לעיל דף כ ע"א מוספות ד"ה מתגבל:

אמנן לעיל [כב] לרבי יוחנן אש משום חזיו אלמא באש נמי פליגי היכא דגחלת שלו בשלמא עד השתא דשמעינן משום חזיו דוקא ולא משום ממונו וכדאמרת ממונו חזית זיה משאש הא לית זיה משאש איכא צנייהו היכא דחתימה ממונו ולתימה חזיו כי הך דנפלה גדר דכלו לו חזיו דלמ"ד משום חזיו דוקא פטור אלב השתא דלמרייהו חייב מאי צנייהו: לחייבו צד' דברים. למ"ד משום חזיו נמי מחייבין ליה חס שיקי' אש ד' אדם חייב בצרבעה דברים נוק וצער ריפוי ושבט אלב בנשק לא דלמרינן צפיהי פירקין [כג] אינו חייב על הבזשת ע"ג שהיא מתכוין אבל ד' דברים חייב דפשעיה היא דהוא ליה לאסוקי אדעתימה שהרות מוליקתה וכדאמרינן צפיהי פירקין [סג] נפל מן הגג צרוח מנזיה חייב צד' דברים ופטור על הבזשת למ"ד משום ממונו פטור. והוא הדין נמי דאיכא צנייהו כל הני דלעיל [כג] כלב וגמל דלמ"ד משום חזיו חייב דהא ממונו אע"ג דלאו חזיו וחזיו אע"ג דלאו ממונו אית ליה ולמאן דלית ליה חזיו פטור אא"כ מסכסכת כדאוקימנא לעיל [סג] והאי דנקט ד' דברים משום דחלילו היכא דגחלת שלו משמע לו דיש חילוק בצדיהם ועוד דמילתא דשכיח הוא. גמל המורה שמעתי א' אלב לשון ראשון נראה לי: מאן חייב בעל הכלב. אמתימתין מהדר דקתני על הגדיש משלם חזיו נוק: ה"ג וליחייב נמי בעל גחלתו. דהא צין מר וצין מר משום ממונו אית ליה להכך לר' יוחנן דאמר לעיל [סג] על הגדיש משלם חזיו נוק דלרותה הן שלם בעל גחלתו חזי האחר דהא ממונו הוא וריש לקיש דאמר על הגדיש כולו הוי פטור לשלם בעל גחלתו כוליה וקס"ד דגחלתו (ב) דהו וחזרה וגדיש דהו: צפיהי גחלתו. שנעל דלתות ציתו יפה ואונס הוא: וזא אומרת. מדחייב לבעל כלב אחררה נוק שלם אלמא לאו שיעוי הוא זה שחטר את הדלת: דפסס דלתוס חסרות הן אלל הכלב. * ולא תימא משונה הוא ופלגא נוקא משלם: בגדיש דעלמא. אמאי משלם (א) חזרה הא סן הוא ובעינן שדה אחר דניזוק וליכא: כפשוטו. דמדקא משלם חזרה: דפי פרוטו. של מזיק האוכלת בחצר הניזק: כחצר